

**Pelerinajul de la Czestokova
al absolvenților de liceu și de facultate
din Comunione e Liberazione
August 2024**

Mesajul lui Davide Properi

Dragi prieteni,

E mereu o surpriză impresionantă pentru întreaga mișcare să ne putem îndrepta privirea, în acest moment, spre voi, proaspăt absolvenții de liceu, de facultate și tinerii care și-au încheiat studiile cu licența luată, pregătiți să înfăptuiască, în toiul verii, un gest atât de solicitant precum pelerinajul de la Czestokowa propus de mișcare, când ați putea să vă petreceți altundeva vacanța. Trebuie chiar să vi se merite un astfel de gest! Vă suntem profund recunoscători: sunteți pentru noi toți semnul clar al elanului libertății în toată forța sa de aderare la Misterul pe care l-ați întâlnit în chipurile companiei noastre; al elanului libertății care aderă la ceea ce ați experimentat în viața de zi cu zi că vă corespunde infinit mai mult decât orice altceva la dorința voastră de fericire și de împlinire. Un avânt plin de întrebare și de încredințare în mâinile Mariei, mama cea bună și mereu atentă la nevoile copiilor Săi, siguranța speranței noastre în fața imprevizibilității viitorului. Chiar așa este, aveți dreptate: nu există nicio formă mai potrivită decât acest gest pentru a exprima această adeziune, nu există țel mai râvnit la care să ajungeți în această clipă a vieții voastre decât acel Sanctuar. Este chiar exprimarea concretă a credinței voastre în acest elan de libertate care în primul rând ne surprinde. Mulțumim!

Pe urmă e frumos faptul că credința voastră se exprimă în urmarea unei căi împreună cu prietenii voștri – și cu mulți noi prieteni pe care-i veți cunoaște de-a lungul drumului. Pelerinajul trăit împreună, ca semn al unei companii care vă însoțește mereu și vă călăuzește, este cealaltă învățătură importantă pe care vă urez să o păstrați vie în memoria vieții voastre. Fiecare pas e personal, dar este împlinit în comuniune cu ceilalți într-o urmare care vă face cu adevărat liberi. Să aveți grijă să trăiți așa acest parcurs de încredințare!

Dar, vreau să insist asupra celei mai importante recunoștințe, care este aceea de a vă ști pe drum spre cea care ne precede în adeziunea la Isus și la prietenia cu el. Drumul vostru, drumul nostru al tuturor, n-ar putea să se desfășoare fără cea care pentru prima dată a șoptit: „Da”-ul ei. Vă încredințez aceste cuvinte ale lui don Giussani, rostite chiar cu ocazia unui pelerinaj și care îi sunt dedicate Fecioarei. Ele rezumă perfect ceea ce am încercat să vă spun: „O femeie căreia Dumnezeu i-a spus «mama»! Umanitatea acestui glas răsună în toată istoria lumii. Întreaga lume e făcută din oameni mărunți, incapabili să trăiască ei înșiși în adevăr dacă nu au această mamă. Doar această credință poate să-l facă pe om să-și simtă pașii însoțiți. [...] Dacă a mărșăluit împreună

nu e un ajutor pentru certitudinea destinului, n-ar fi o companie cu adevărat umană. Mulțimea acestui pelerinaj face din noi toți un singur lucru. Devotțiunea față de Maica lui Dumnezeu mărturisește realitatea minunată care s-a întâmplat în lume. Pelerinajul vostru face ca forța credinței voastre să fie vie și evidentă: nu este, religia, «o uitare lene a vieții anevoioase» sau «o răsufare gânditoare ușurată» cum ar fi spus un poet pe care îl cunoaștem deja, ci este o pace care, în sacrificiu, își găsește pântecul matern și motivul unei pasiuni în acțiunea umană” („Salut adresat participanților la pelerinaj”, *Tracce*, n. 7/2001, p. 70).

Suntem realmente incapabili să trăim în adevăr fără această mamă! Deci, vă urez, comunicându-vă că mișcarea dorește să fie pentru voi în timpul acestui pelerinaj o reală companie spre îmbrățișarea duioasă a Mariei, mama noastră: fie ca el să facă „forța credinței voastre să fie vie și evidentă”. Vă doresc să puteți descoperi cum toate întrebările și dorințele care se arată cu forță la orizontul zilelor voastre în această fază a vieții voastre, atât de plină de alegeri decisive, să poată găsi în credința în Isus și în apartenența la compania sa „o pace care, în sacrificiu, își găsește pântecul matern și motivul unei pasiuni în acțiunea umană”. La această pasiune de viață suntem chemați, în fiecare clipă pe care Dumnezeu ne lasă s-o trăim, pentru a le duce tuturor această pace, într-o lume care pare că nu mai găsește niciun punct de sprijin pentru adevărata speranță.

Aș dori să închei vorbind tocmai despre misiunea la care sunteți chemați, împreună cu noi toți. Recent a fost republicată cartea *Pe urmele lui Cristos*, povestirea pelerinajului pe care don Giussani l-a făcut în Țara Sfântă în 1986, carte scrisă de Luigi Amicone. Vă invit s-o citiți și îmi permit să redau aici un fragment din prefața scrisă pentru această nouă ediție de către cardinalul Pizzaballa: „În fiecare zi suntem cuprinși de știri tot mai tragice și de analize tot mai disperate; pare că nu există cale de ieșire, pare că pacea este imposibilă. Și, inclusiv noi, creștinii, putem ceda și deveni pradă a acestei atmosfere și ne putem pierde speranța. [...] Atunci când ne lăsăm dominați de tristețe și de disperare, neglijăm un detaliu esențial, și anume că toată speranța noastră rezidă într-un om care s-a urcat pe cruce pentru noi și a înviat pentru a ne elibera de rău. Biserica s-a născut sub cruce, acolo unde Fiul lui Dumnezeu, încununat cu spini, a devenit regele lumii. Inima sa străpunsă, datorită puterii lui Dumnezeu, a transformat o înfrângere în izbândă” (*Pe urmele lui Cristos*, Bur, Milano 2024, p. VII).

Încredințez mișcarea noastră rugăciunilor voastre. Și vă mulțumesc pentru mărturia voastră!

Cu prietenie,

Daide Prospero